

CO JE DŮLEŽITÉ?

„Tatínku, kolik dostaneš za hodinu práce?“ „Deset eur.“

„Tak tady máš 10 eur. Kupuji si hodinu tvého času pro sebe.“

Květiny pro duši /Bruno Ferrero/

„Každý z vás dostal nějaký dar, a tak si jimi navzájem služte“

1 Petr 4,10

Velikonoce prožité v lásce, pokoji a radosti

přeje Marta Řeháková

POSEL = DĚTSKÝ OBČASNÍK STŘELNÁ
březen 2019

na téma:

POTKALI JSME LÁSKU

Příspěvky a ilustrace dětí ZŠ a maminek

P. Mgr. Stanislav Zatloukal, Mgr. Marta Řeháková

Cena: dobrovolný příspěvek na podporu
adoptivního chlapce na dálku, *Stalana z Indie*

Centrum pro rodinu Spolu

www.cprs.cz

Minulá čísla najdete na www.cprs.cz

„Láska je shovívavá, dobrosrdečná,
láska nezávidí, láska se nevychloubá,
nenadýmá, nedělá, co se nepatří,
nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se,
zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek,
když se dělá něco špatného, ale raduje se,
když lidé žijí podle pravdy.
Všecko omlouvá, všemu věří,
nikdy nad nikým nezoufá, všecko vydrží.
Láska nikdy nepřestává.“ 1 Kor 13

Půst a milosrdenství

V této době slyšíme o trojici pilířů duchovního života: modlitba, půst a štědrost. Jsou spojené i na již populární „postniče“ - pokladniče pro charitu. Jejich propojení dobře vysvětloval koncem 19. století Vladimír Solovjev. Pokusím se volně shrnout jeho myšlenky z knihy *Duchovní základy života*. V modlitbě se setkáváme s živým Bohem a přijímáme jeho milost. Ale nejen pro sebe. Sami jsme povoláni stát se štědrými jako Bůh. Proto je připojena almužna, dobročinnost. V ní pokračuje Boží láska, kterou jsme přijali shůry, v novém směru – v naší mezilidské horizontále. Ale nemůže se zastavit ani zde. Protože podle apoštola Pavla hříchem narušujeme i celé tvorstvo, můžeme naopak očištěním od hříchu prospět i přírodě a stvořenému světu. A očišťování se děje zdrženlivostí. Proto je tu jako třetí sloup půst: odříkání a šetrné nakládání s hmotnými věcmi vysvobozuje i sám svět z područí hříchu. A proč je hlavním výrazem postu zřeknutí se masa teplokrevných zvířat? Člověk měl v ráji úkol pastýře stvoření: pečovat o vše živé, pomáhat životu. →

—> Aby znovu nastolil ráj, musí jednat tímto směrem. A když už nemůže oživovat neživou přírodu, má se vynasnažit aspoň co nejméně život odnímat, zabíjet. Proto zřeknutím se masa zvířat nejvýše postavených na kmeni vývoje koná člověk původní Bohem svěřenou službu. A půst navrací kousek ráje.

**S požeňnaným zbytkem postní doby
přeji všem i radostné Velikonoce!**

Otec Stanislav

LÁSKA JE JEDINÝ POKLAD, KTERÝ SE ROZDĚLOVÁNÍM ZVĚTŠUJE.

Před dávnými časy byla jedna vesnice, v níž žili velmi chudí lidé. Zima v tom kraji bývala krutá a všichni měli starost o jednoho chudého starého člověka, který bude určitě velmi trpět; měl na sebe jen pár hadrů. Potřeboval by svetr. Ale nikdo v té vesnici neměl dva svetry a nikdo neměl peníze, aby mu pomohl. Nakonec dostala jedna žena nápad. „Když si každý ve vesnici vytáhne ze svého svetru jedno vlněné vlákno, ani se to nepozná, a přinese i malé zbytky vlny, které doma najde, budeme mít dost vlny na to, abychom tomu chudému starci upletli nový svetr.“ Všichni souhlasili. Každý přinesl vlákno a někteří i nějaký zbytek vlny v klubíčku. Všechna vlákna se navázala dohromady, až vzniklo několik klubek. Šikovná žena dlouho pracovala jehlicemi a upletla úžasný pestrobarevný svetr. Na začátku zimy ho všichni společně odnesli starci. Ubohý muž přijal dar se slzami v očích. A tak v té mrazivé zimě nikomu ve vesnici nebyla zima. A chudý stařec měl určitě svetr ze všech nejkrásnější a nejhezčivější.

Květiny pro duši /Bruno Ferrero/

Příběh o tatínkovi a malé Janičce.

Často vzpomínám na jeden příběh, který se stal asi před 30 léty.

Manžel odešel ráno do práce, já jsem starší děti vypravila do školy a zůstala jsem doma s nejmladší čtyřletou dcerou Janičkou. Měla jsem hodně práce v domácnosti, starala jsem se o rodinu, pracovala na zahradě, také jsme chovali nějaké drobné zvířectvo, tak jsem nevěděla, co dřív. Právě jsem uklízela, malá Janička přišla za mnou a říká: „Maminko, já se chci pomodlit za tatínka.“ Odbyla jsem ji s tím, že nemám teď čas, až večer, jak půjde spát. Ona byla neodbytná a stále opakovala: „Já se chci modlit za tatínka!“ Překvapila mě, protože dopoledne se nikdy nemodlila. Co ji to napadlo? Říkám jí: „Tak se modli.“ Ona klekla k válendě, sepjala ruce a modlila se.

***„Ježíšku maličký, spínám své ručičky k prosbě vroucí.
Opatruj tatínka, Tys všemohoucí.“***

Vzpomněla jsem si na to, až přišel manžel z práce a vyprávěl, jak se měl převrátit s nákladním autem, s cisternou a život mu visel na vlásku. Bylo to přesně v době, kdy se za něho malá Janička modlila.

Myslíte si, že to byla náhoda?

autor: *babička Marie*

Poutní místo Žarošice bylo známé po celé Moravě. Když se o něm dozvěděla i královna Eliška Rejčka, koupila Žarošice pro cisterciačky ze Starého Brna. Poté Žarošice obdarovala vzácnou sochou. Milostná socha Staré Matky Boží Žarošické z roku 1325 pochází od neznámého umělce. Socha je vyřezána z jednoho kusu dřeva a je vysoká 142cm. Panna Maria pravicí žehná a v levé ruce chová Ježíška, který je oděn do dlouhé tuniky. Vysoké čelo Bohorodičky symbolizuje Stolicí moudrosti, oči má pozdvižené jako královna. Je oblečena do kroje francozouzských královen, který nosili ve 14. století.

K poutnímu místu se váže i několik legend.

Jedna legenda je spojena s obdobím obléhání města Brna Švédy, kteří loupili a drancovali i kostely v okolí. Tak vyloupili i poutní místo a vše naložili na vůz. Najednou vůz nemohl z místa, proto vyhazovali věci, které se jim nehodily - mezi nimi i dřevěnou milostnou sochu, a odjeli. Po čase šel kolem Josef Němec z Archlebova, uviděl v houští v lese sochu, z níž vycházela svatozář a slyšel: "Josefe, vezmi mě s sebou". Naložil sochu do putny, určené na sbírání hroznů, a vrátil se domů. Postavil ji do vchodu svého domku. Socha se rozzářila tak, že si lidé mysleli, že hoří. Ráno socha zmizela a Josef ji našel tam, kde ji našel. Pochopil, že sochu má donést na místo, kam patří - do rezidence. Událost o nalezení sochy Josefem Němcem bývá často zobrazována na obrázcích a v kaplích kolem Žarošic a Archlebova.

*„Ty žarošské zvony k sobě nás volají, královně Moravy poklonu vzdávají.
Svatá Žarošská, Panno Maria, tobě moravská zpívá krajina, tisíckrát bud'
zdrávas, oroduj ty za nás.“*

Pout' k Panně Marii Žarošické

8. září odpoledne jsme nastoupili do autobusu a vyrazili směr Žarošice. Po cestě jsme přibírali ostatní poutníky. V autobusu jsme sa modlili a zpívali písničky a samozřejmě sa aj plkalo. Ani jsme si nevšimli jak sa drsné valašské kotáry mění v nádherné vinohrady. Najednou se před námi vynořila věž poutního kostela. My, krojovaní jsme vyložili Pannu Marii z autobusu a nesli jsme ji do kostela a potom na nádvoří, kde byla celodenní slavnost – zpěvy, vyhrávala hudba. Družina nesla v průvodu věnečky jako poklonu P. Marii a slavili mši sv. Hlavním celebrantem byl Mons. Dominik Duka. Večer jsme se v průvodu vydali městem se sochami Panny Marie. Bylo jich kolem třiceti a nesli ji krojovaní. Nosítka se sochami byly krásně ozdobené a nasvícené. Po dobu průvodu panovala dobrá atmosféra. Celé město zpívalo. Viděli jsme moc krásných krojů z Hané a Slovácka, ale stejně byl nejhezčí, nejprostší kraj náš, valašský. Potom jsme vyrazili k domovu. V autobuse jsme probírali zážitky z prožitého odpoledne. Domů jsme se vrátili okolo půlnoci.

Pavel a Pavlík

(Zlatá sobota v Žarošicích opět 14. září 2019)

Vánoční – z Itálie

Myslím, že Vánoce jsou jedním z nejkrásnějších svátků v Itálii. Každý rok 25. 12. se oslavují narozeniny Ježíška. Svátky vánoční trvají dlouho. Všechny školy i úřady jsou zavřené od 23. 12. do 6. ledna, den Epifanie (Zjevení Páně). Stromečky se zdobí doma jako tady, nebo na balkóně. 24. prosince se sejdou všichni, rodina i kamarádi, na večeři, následující den pak na oběd. Podle tradice nikdy nechybí typické sladkosti jako nejoblíbenější italský moučník Panettone s rozinkami, kandovaným ovocem i kousky čokolády. Hned po něm Pandoro, tradiční vánoční sladký italský chléb ve tvaru hvězdice nebo Torrone, tyčinka podobná tureckému medu /nugátu/ plněná mandlemi nebo lískovými a pistáciiovými

oříšky. Po štědré večeři se jde o půlnoci do kostela nebo i na návštěvu.

JUNIOR

... a z Valašska

Psal se datum 23. 12. 2018. Štědrý den byl za dveřmi a při pohledu z okna ven, na tu zablácenou krajinu kolem, si určitě každý z nás přál, ať se

z nebe začne sypat sníh. Ale naše přání nebylo vyslyšeno ani na Štědrý den. Naděje se vytrácela. Lyže a sáně zůstanou ve sklepě a naše prázdniny budou bez legrace. Až přišel večer a šli jsme na půlnoční, tak se mi splnil sen. Na druhý den to byla nádhera, všude samý sníh!

Tereza

Na Vánoce se moc těším. Maminka napeče cukroví, tatka chystá kapra. Na Štědrý den dopoledne chodíme na hřbitov. V poledne přijede brácha a babička s dědou. Všichni se sejdeme u štedrovečerní večeře. Potom si rozdáme dárky, na které jsem se moc těšil, a díváme se na pohádky. Na druhý svátek vánoční, na Štěpána, babička s dědou odjíždí. Mezi svátky navštěvujeme rodinu, jedeme k prababičce. Vánoce mám rád, jsou to krásné dny, kdy se rodina sejde spolu, a povídáme si. A když napadne sníh, tak je to úplně nejlepší.

FRAN TA

Vzpomínky tříkrálové

12. ledna jsem chodil s kamarády „za Tři krále“, já za Baltazara. Obešli jsme tak 30 – 40 domů, ale pár nám neotevřelo, protože nebyli doma. Bylo to super. Jsem rád, že jsem chodil. Prošli jsme „Ameriku“. Na druhý den nás pan farář pozval do kina.

KUBA

I já jsem s Maruškou a Kačkou chodila koledovat „za Tři krále.“ Bylo to pro nás dobrodružství. Zapadli jsme do sněhu a potom nás zachránili nějakí lidé, kteří nás pozvali ohřát k sobě domů. Všichni jsme potom spěchali na dobrý oběd.

DANIELA

Jak jsem chodila s kamarádkami „za Tři krále“ ve vesničce Střelná, tak jsme šli koledovat k naší paní kuchařce ze školy. Ona nám každý rok dávala čaj a párek v rohlíku, ale tento rok jsme přišli dřív a neměla ještě udělané párky v rohlíku ani čaj. Tak nás pozvala k sobě do obýváku, zapálila krb a udělala nám ten čaj a potom i ty párky v rohlíku. Tak jsme se tam zdrželi asi půl hodiny a šli jsme dál.

Amálka

Adoptivní syn farnosti, Stalan Banz z Indie, píše:

Milované tety a strýcové,

Znovu si užívám, že vám můžu psát dopis. Život pro nás nebyl tak jednoduchý v posledních pár měsících a předpokládám, že znáte důvod proč. Na druhou stranu jsem velmi šťastný, že léto u vás bylo nádherné se slunečným a teplým počasím. Myslím, že většina z vás byla na dovolené a navštívili jste nějaká úžasná místa k užívání si a odpočinku. Přeji si, abyste se měli dobře a těšili se na chladnější období. Zde, u nás doma, se máme všichni dobře. Pomalu se zotavujeme z šoku a utrpení, které jsme podstoupili během posledního monzunu. V tento čas monzun přinesl více vody, než se očekávalo a celé státy měly dobré množství deště. Pouze pár oblastí zůstalo suchých. Ale k nejhoršímu případu došlo ve státě Kodag a poté v Kerale. Sledovali jsme většinu událostí v televizních novinách a stále se třesu, když si vzpomenu na tyto dny. Pomoc přicházela ze všech koutů země a náš kostel také nashromáždil finanční prostředky a mnoho potřebného zboží pro oběti povodní a poslal je do těchto oblastí. Nyní to převzali restaurátorské aktivity. Ale to bude dlouhý proces.

Ohledně mých studií na strojího bakaláře, jsem velmi šťastný a mám radost, že můžu být zde na koleji strojírenství „AMC“ (název) v Bengaluru. V hodinách prvního semestru postupuji úspěšně a už jsem se naučil mnoho nových →

→ záležitostí. Ubytovny zde jsou v pohodě a našel jsem si zde mnoho milých přátel. Závěrečné zkoušky tohoto semestru probíhají v prosinci. Mám mnoho k naučení, opakování a přípravě. Prosím, buďte se mnou v modlitbách. Znovu děkuji ze srdce za vaši dobrotu ke mně.

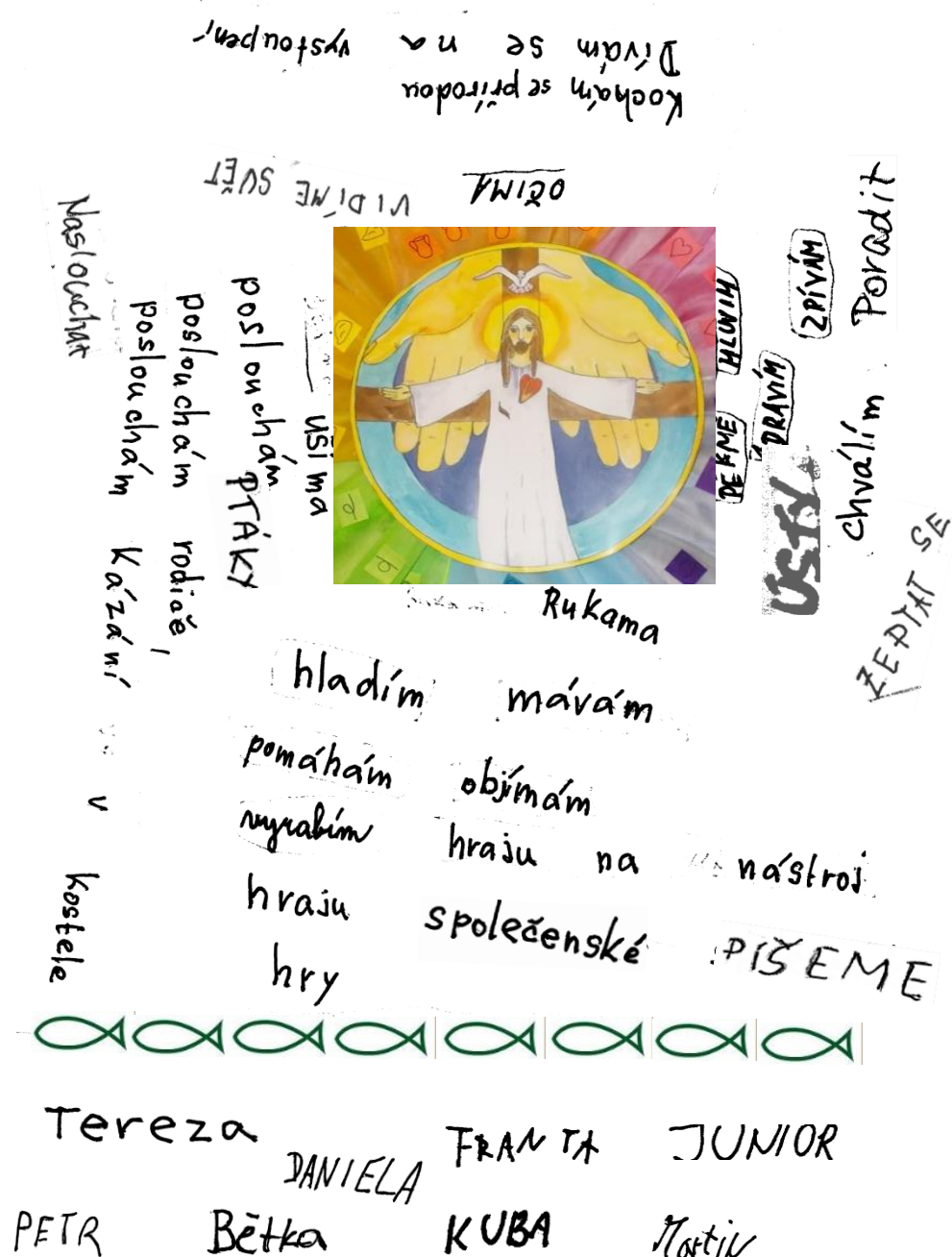
Říjnový „tábor“ (mluví o volnu na festival) byl dobrý čas pro mě. Byl jsem doma na festival Dasara a mohl jsem být součástí těchto oslav. Znovu to bylo krásné a mohl jsem potkat přátele zde. Všechny aktivity nabízené mně byly zajímavé. Teta Anie mluvila ohledně minulých katastrofických povodních a proč k nim došlo. Byli jsme poučeni o škodách, které jsme způsobili přírodě a jak příroda na to reagovala. Také apelovala na to, že bychom měli přírodu chránit a dát naději příštím generacím. Jsem vděčný, že se takové věci učím.

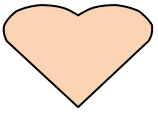

Brzy jsou tu Vánoce a myslím, že všichni budete zaneprázdněni přípravami a oslavami. Se členy svojí rodiny a přáteli zde vám posílám pozdrav a přání v lásce prožitých Vánoc a Nového roku 2019. S tímto prozatím svůj dopis končím.

Váš syn, Stalan Banz
Christmas and of New year 2019. With
this, I close my letter for now.
Your son,
Stalan Banz.

JAK MŮŽU ZMĚNIT SEBE A SVĚT?

Očima, ušima, ústy a rukama můžu vnímat a šířit krásu, dobro lásku, pokud mám dobré, otevřené .

Z dopisu muže, který přežil koncentrační tábor.

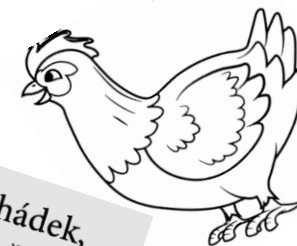
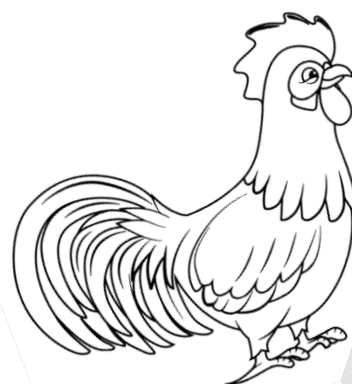
„Milí rodiče, vychovatelé, učitelé.

Viděl jsem studované ing., kteří vytvářeli programy na mučení bezbranných ve jménu pokroku. Viděl jsem lékaře, kteří dělali pokusy na dětech a ženách a zdravotní sestry, které to klidně sledovaly.

Proto prosím, neusilujte u dětí jen o vzdělání, které bez morálních a vztahových hodnot vede k odlidštění. Výchovou, láskou a péčí dávejte národu dobré a statečné lidi. Jiří

„Buď vzorem v mluvení i chování 1 Timoteovi 4,12

Zazpívejme si s pilným kohoutem:

Nazobou se bez hádek,
kohout má rád pořádek:
„Ty běž sem a ty zas tam,
nekdákej, když kokrhám!“
Kropenatou krákorku
honí kohout po dvorku.
„Neflákej se! Ještě dnes
aspoň jedno vejce snes!“

Vymaluj si 😊